

ΔΕ ΘΑ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΠΑΙΖΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΟΥΛΕΤΑ

Το τελευταίο διάστημα από τις καταστροφικές φωτιές και πλημμύρες μέχρι την εν ψυχρώ δολοφονία ανθρώπου που θέλει να επιβιβαστεί σε πλοίο, πολλοί και πολλές νιώθουν πως πρωταγωνιστούν σε κάποιο δυστοπικό σενάριο ταινίας. Και όμως δε μιλάμε για τη Γκόθαμ Σίτι, μιλάμε για τον ελλαδικό χώρο τον τελευταίο χρόνο. Περνάμε από μια covid περίοδο απαγορεύσεων και καταστολής, σε μια περίοδο, όπου είναι πλέον κοινή η αίσθηση ότι από τύχη ζούμε, περιμένοντας τα χειρότερα.

Πάνοντας το νήμα των πλημμυρών, η κατάσταση που βιώνουν οι κάτοικοι της Θεσσαλίας είναι αδιανόητη. Τεράστιες εκτάσεις λασπόνερου και δη μολυσμένου, νεκροί, αγνοούμενοι, εκατοντάδες ζώα πνιγμένα και τοξική ατμόσφαιρα. Κυβερνητικά στελέχη και κανάλια έσπευσαν να τα ρίξουν όλα στη κλιματική αλλαγή που για άλλη μια φορά, μετά τις φωτιές, έβαλε το χεράκι της και οδηγήθηκε σε αυτή την καταστροφή. Η αλήθεια είναι ότι η καταστροφή έχει όνομα και λέγεται ανάπτυξη. Τα καιρικά φαινόμενα δεν ήταν πρωτόγνωρα για τη περιοχή. Ένα παράδειγμα είναι η Μεταμόρφωση Καρδίτσας που το 1994 είχε βυθιστεί ξανά στο νερό. Η ανάπτυξη που βαυκαλίζουν σημαίνει μπάζωμα ρεμάτων και ποταμών, κατασκευή φραγμάτων και αλλαγή των εκβολών των ποταμών, τσιμεντοποίηση και χτίσιμο οικισμών σε ακατάλληλα εδάφη και παντελή έλλειψη αντιπλημμυρικών έργων, παρά τα τεράστια κονδύλια που πήρανε και εξαφάνισαν. Οι ζωές μας είναι ολοφάνερο πως δεν έχουν καμιά σημασία μπροστά στα κέρδη του κεφαλαίου. Έντονος υποψίες εγείρει το γεγονός ότι έσπασαν το φράγμα στη Καρδίτσα, με μεγάλη μερίδα του κόσμου να υποστηρίζει ότι αυτό έγινε για να σωθούν οι μεγαλύτερες πόλεις και να κατευθυνθεί το νερό στον κάμπο, με τους υπεύθυνους να πετάνε το μπαλάκι ο ένας στον άλλο.

Την ίδια στιγμή που οι ανάγκες είναι εξαιρετικά πολλές, έχουν χτιστεί δίκτυα αλληλεγγύης απέναντι στα άτομα της τάξης μας που έχουν πληγεί. Συλλογές αγαθών πρώτης ανάγκης μέχρι και δια ζώσης ενίσχυση και βοήθεια. Σημαντικό όμως είναι να μη πέφτουμε στην παγίδα να συγχέουμε την αλληλεγγύη με τον εθελοντισμό, γιατί είναι απαραίτητη η συνειδητοποίηση και η εναντίωση στα αίτια που γεννούν μια καταστροφή. Το κράτος εξάλλου μπουστάρει γενικά τον εθελοντισμό για να καλύψει τις δικές του ανεπάρκειες. Χαρακτηριστικά, από την πρώτη στιγμή προέβλεπαν για άλλη μια φορά την ατομική ευθύνη. Ατομική ευθύνη το 112, το ξεθάψιμο των σπιτιών κάτω από τη λάσπη, η περισυλλογή των εκατοντάδων νεκρών ζώων. Ατομική ευθύνη έγινε μέχρι και η εύρεση νερού, που ο δήμαρχος Βόλου Αχιλλέας Μπέος φρόντισε να βάλει πλαφόν στη τιμή του εμφιαλωμένου, αντί να παρέχετε ελεύθερα στους πληττόμενους. Βέβαια φαίνεται να είχε από παλιά μια αγάπη με τις εταιρίες εμφιάλωσης, αν σκεφτούμε την επίθεση που έκανε σε κατοίκους του Πηλίου με τη χλωρίωση των δεξαμενών των ελεύθερων πηγών.

Μεγάλη φέρεται να είναι η ανησυχία και ευαισθησία του εν λόγω δημάρχου, όπως κι άλλων υποψηφίων μιας και οι πλημμύρες είναι κοντά στις δημοτικές εκλογές. Όλοι έκαναν ιδιαίτερα έκδηλο το ενδιαφέρον τους στα κανάλια και έριχναν το μπαλάκι των ευθυνών από τον έναν στον άλλον, λες και θα ήταν διαφορετική η κεντρική και η τοπική διαχείριση αν είχαμε άλλο διαχειριστή της εξουσίας. Όλο και κάποια ψήφο πιθανά θα τσιμπούσαν.

Κομβικός, για άλλη μια φορά επίσης, κατέστη και ο ρόλος των Μ.Μ.Ε, τα οποία διαλέγουν ποια είδηση θα μονοπωλήσει ανά περίοδο την κοινωνία και θα ξεπλύνουν με κάθε τρόπο κράτος και κεφάλαιο. Θα είναι αυτά που θα αποφασίσουν αν ήταν άδικο που ο Αντώνης δολοφονήθηκε στο πλοίο, αφού είχε εισιτήριο, ότι ο κρατικός μηχανισμός κάνει τα αδύνατα δυνατά για να αντιμετωπίσει τις φωτιές και τις πλημμύρες, μπροστά στη κλιματική κρίση και ποιες ζωές αξίζουν. “Πάλι καλά που δεν είχαμε ανθρώπινες απώλειες από τις φωτιές στον Έβρο, εκτός από κάτι μετανάστες” σχολίασε κυνικότερα η δημοσιογράφος της ΕΡΤ Αλεξάνδρα Δουβαρά, η οποία από ότι φαίνεται κατέχει το ζύγι του ποια ζωή θεωρείται άξια απώλειας και ποια όχι.

Οι λύσεις του κράτους απέναντι σε όσες-όσους πλήχτηκαν από την καταστροφή ήταν να υποσχεθεί αστείες αποζημιώσεις, την ίδια στιγμή που μπορεί τα σπίτια που έμεναν να καταστράφηκαν είτε να έχουν σοβαρότατα ζητήματα στατικότητας. Η αλήθεια είναι πως είχε άλλες προτεραιότητες αυτό το διάστημα, όπως να εκκενώσει καταλήψεις στην Αθήνα τις δυο τελευταίες εβδομάδες και να περάσει ένα ανανεωμένο εργασιακό νομοσχέδιο, που προβλέπει να μην έχουμε πρόγραμμα αλλά να είμαστε διαθέσιμοι ανά πάσα ώρα και στιγμή για δουλειά, να δουλεύουμε 13 ώρες το 24ωρο και να μη μπορούμε να κάνουμε και απεργία. Την ίδια στιγμή οι μπάτσοι διαλύουν κινητοποιήσεις κατοίκων στη πόλη της Λάρισας καθώς και σε άλλες περιοχές της Καρδίτσας. Βιώνουμε μια γενικευμένη επίθεση και το δόγμα καμίας ανοχής είναι πλέον εδώ και το κράτος θα αποφασίζει αν θα διαδηλώνουμε και γιατί και στη τελική αν θα ζούμε ή θα πεθάνουμε.

Ο κρατικός μηχανισμός δεν βρέθηκε απλά ανέτοιμος τόσο στην πρόληψη όσο και στην αντιμετώπιση των επικείμενων καταστροφών. Είναι ένοχος με συνένοχο το κεφάλαιο, που μπροστά στα κέρδη τους είμαστε όλοι-ες αναλώσιμοι-ες. Βέβαια, είναι σωστό που εμείς τον κατηγορούμε πως δεν έκανε τη δουλειά του; όχι δεν είναι! Από τις απαρχές του είχε κεντρικό σκοπό να εξασφαλίσει την ευημερία και την κερδοφορία του

κεφαλαίου. Στην προσπάθεια αυτή πρέπει να διασφαλίσει τους νόμους και τους όρους για να υπονομεύσει και να επιτεθεί στην τάξη μας και να την κρατάει πειθαρχημένη. Δημιουργεί διαχωρισμούς και καλλιεργεί τον κανιβαλισμό στο εσωτερικό της κοινωνίας. Και η αλήθεια είναι ότι από τα πάει πολύ καλά.

Ένας άνθρωπος στη προσπάθεια του να επιβιβαστεί σε ένα πλοίο, στην υπόνοια ότι είναι μετανάστης ή δεν έχει εισιτήριο τον ρίχνουν στη θάλασσα και πνίγεται αβοήθητος. Πρόσφατη καταγγελία αναφέρει ότι σε αστυνομικό έλεγχο στη Κρήτη κάτοικος ξυλοκοπείται και πεθαίνει από ανακοπή. Γέφυρα στην Πάτρα καταρρέει με αποτέλεσμα το θάνατο και των τραυματισμό ανθρώπων που βρίσκονταν από κάτω. Στα Τέμπη τα δύο τρένα συγκρούονται, επιβάτες πεθαίνουν και άλλοι αγνοούνται ακόμη. 750 και πλέον μετανάστες-ριες πνίγονται σε ναυάγιο δυτικά της Πύλου, με ενεργό το ρόλο του ελληνικού λιμενικού. 16χρονος ρομά πέφτει νεκρός από σφαίρα μπάτσου γιατί δε πλήρωσε τη βενζίνη που έβαλε. Όλη η Ελλάδα καίγεται, άνθρωποι κινδυνεύουν και πολλοί πεθαίνουν.

Φυσικά όταν το κράτος δει πως ζορίζεται και χρειαστεί, θα χρησιμοποιήσει τους φασίστες. Ενώ ο Έβρος καιγόταν επί 3 εβδομάδες και μετανάστες κήκαν ζωντανοί εγκλωβισμένοι στο δάσος της Δαδιάς, ντόπιοι φασίστες έκαναν επιθέσεις και κυνηγούσαν μετανάστες στην περιοχή, κατηγορώντας τους ως υπαίτιους των πυρκαγιών. Ιδιαίτερα βολικό για το κράτος να επιρριφθούν αλλού κατηγορίες και να αποπροσανατολιστεί η κοινή γνώμη και στη συνέχεια να συλλάβει σαν δίκαιος κριτής τους “αυτόκλητους σερίφηδες”.

Τα παραπάνω κι άλλα πολλά που δεν αναφέρονται, δεν είναι μια σειρά από ατυχή γεγονότα που δεν έχουν καμία σχέση μεταξύ τους, ούτε αποτέλεσμα κάποιου είδους κατάρας που έπεσε στα κεφάλια μας, αλλά κομμάτια που συμπληρώνουν ένα παζλ. Όταν για παράδειγμα πέφτει σοβάς σχολείου και τραυματίζει μαθητές-ριες δεν είναι θέμα κακής τύχης. Το ίδιο και οι τόσες δολοφονίες εργαζομένων στους χώρους δουλειάς, που αναγκάζονται να δουλεύουν χωρίς τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας, όσο και αν τα αφεντικά μιλούν για δήθεν ατυχήματα. Δεν είναι επίσης κακιά στιγμή η δολοφονία μιας γυναίκας από τον σύζυγο της. Είναι αποτέλεσμα της πολιτικής κράτους και κεφαλαίου, ανεξαρτήτου διαχειριστή της εξουσίας. Μιας πολιτικής που θα διασφαλίσει το κεφάλαιο να μη χάσει εισιτήριο ή 20 ευρώ βενζίνη, που θα υπονομεύσει περαιτέρω τα οδικά δίκτυα και τις δημόσιες συγκοινωνίες, θα λεηλατήσει και θα εκμεταλλευτεί τη φύση και θα προστατεύσει και θα διαιωνίσει την πατριαρχία.

Αυτό που δυναμώνει το κράτος είναι η απάθεια μας να αντιδρούμε σε όσα μας συμβαίνουν και αδυνατούμε να εξηγήσουμε. Άντε και τα σχολιάζουμε και αναφωνούμε “τι γίνεται” και μετά; Πόσο ακόμη θα περιμένουμε καρτερικά να δούμε που θα κάτσει η μπίλια την επόμενη φορά, ελπίζοντας πως δε θα είναι σ' εμάς; Την ερώτηση αυτή πρέπει να την απαντήσει ο καθένας και η καθεμιά και να απαντήσει αν έχουν τελικά οι ζωές μας αξία.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΟΙ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ

Αναρχική ομάδα A Batalha
abatalha@espiv.net
abatalha.espivblogs.net